

[Handelsministeren.]

konomi i en række tilfælde ikke vil blive foretaget, medmindre der kan tilbydes ret kraftige incitament. Da tilskuddet vil være skattepligtigt for virksomhederne, har vi derfor ikke ment at kunne operere med et tilskudsmaksimum på mindre end 40 pct.

Det er vigtigt, at støtten ydes til projekter med størst mulig effekt. Dette kræver en omhyggelig udvælgelse, som ikke vil være mulig, hvis tilskuddene spredes over et stort antal projekter, der hver især har begrænset effekt. Forslaget opererer derfor med en mindstestørrelse på de enkelte projekter på 100.000 kr. På den anden side har vi ikke ment, at nogle få meget store investeringer bør lægge beslag på størstedelen af tilskudsmidlerne. I det tidligere lovforslag var der derfor fastsat en maksimumsgrænse på 400.000 kr. for tilskud til et enkelt projekt. Det må erkendes, at denne grænse var ret snæver, og på denne baggrund og i betragtning af den væsentligt forøgede tilsagnsramme foreslås det at sætte 800.000 kr. som maksimum for det tilskud, der normalt kan ydes til et enkelt projekt.

Kun virksomheder af en vis størrelse og med et væsentligt forbrug af procesenergi kan komme i betragtning under denne ordning, idet mindre virksomheders forbrug af procesenergi sjældent vil være så stort, at en investering i energibesparende foranstaltninger kan beløbe sig til de 100.000 kr., der er minimum i forslagens kapitel 2.

Lovforslagets *kapitel 3* tager derfor sigte på støtte til virksomheder, hvor investeringer i en energibesparende foranstaltning ikke beløber sig til 100.000 kr. Energiforbruget i sådanne virksomheder vedrører i alt overvejende grad lokaleopvarmning og lignende formål. Til besparelse på dette område er der mulighed for at opnå tilskud i medfør af boligministeriets lovgivning om statstilskud til energibesparende foranstaltninger vedrørende bygninger. Imidlertid er det ønskeligt, at der også findes udvej for at støtte procesenergieksparerende foranstaltninger inden for den store kreds af mindre virksomheder. Der vil her være behov for en administrativt enklere løsning.

Det er derfor foreslået, at der kan anvendes indtil 10 mill. kr. af tilsagnsrammen dels til tilskud til udvikling af standardløsninger for specifikke brancher inden for håndværk og den mindre industri, dels til investeringer på min-

dre end 100.000 kr., når disse er baseret på de nævnte standardløsninger.

Udvidelsen af tilsagnsrammen for finansåret 1977-78 til 80 mill. kr. har skabt grundlag for, at det i lovforslagets *kapitel 4* som en éngangsforanstaltning er foreslået at afsætte i alt 10 mill. kr. til tilskud til udskiftning af fiskerbådmotorer med dårlig energiøkonomi. Der er her tale om såkaldte semidiesel- eller glødehøvedmotorer, der ved udskiftning med dieselmotorer med samme motorydelse kan give besparelser i brændstofforbruget på 30 pct. Det er en betingelse for ydelse af tilskud, at motor-kraften ikke forøges, idet den energibesparende effekt af udskiftning herved ville kunne sættes over styr.

Tilsvarende vil der ikke kunne ydes tilskud til udskiftning af ældre motorer, hvor udskiftning under alle omstændigheder vil være påkrævet på grund af motorens nedslidning.

Administrationen af denne ordning er forudsat varetaget af fiskeriministeriet.

Jeg skal med disse ord tillade mig at anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og villige behandling.

Desuden har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om forsikringsvirksomhed*.

Forsikringsloven er sidst blevet ændret i 1975 som følge af EFs 1. skadesforsikringsdirektiv. Under debatten i folketinget om ændringsloven blev der – som det også er sket ved andre lejligheder – fra flere sider udtrykt ønske om en almindelig revision af loven, et ønske, som jeg har søgt at opfylde ved fremsættelsen af dette lovforslag.

Ved fremsættelsen har regeringen haft en række principielle erhvervs- og forbrugerpolitiske synspunkter for øje.

Det har været naturligt at søge denne lov, der omhandler det offentliges indseende med forsikringserhvervet, bragt på linie med den lovgivning, der omhandler det offentliges indseende med anden tilsvarende form for erhvervsudøvelse, der er undergivet særligt offentligt tilsyn. Her tænker jeg på bank- og sparekassevirksomhed, hvor tilsynslovgivningen blev fornyet og moderniseret for få år siden. Også den revision af aktieselskabslovgivningen, der fandt sted i 1974, er herved fulgt op i denne tilsynslovgivning. Herved imødekommes ønsket om mere åbenhed og